

A Fővárosi Ítéletábrla Forgács és Kiss Űgyvédi Iroda (..., űgyintéző: dr. Kiss Elemér űgyvéd) által képviselet I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve. (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a Miskolci 2. számú Űgyvédi Iroda (fél címe 1, űgyintéző: dr. Gondos Csaba űgyvéd) által képviselet M... Megyei Jogú Város Önkormányzata (I.rendű alperes címe) I. rendű és Somosvári Űgyvédi Iroda (..., űgyintéző: dr. Somosvári Dóra űgyvéd) által képviselet II.rendű alperes neve (....) II. rendű alperesek ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvénszék 2014. május 21. napján kelt, 3.P.../2014/10. számú ítélete ellen a felperesek 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az I. rendű alperesnek 10.000 forint + áfa összegű űgyvédi munkadíjból és 17.285 (Tizenhétezer-kétszáznyolcvanöt) forint készkiadásból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg az I. rendű alperesnek 237.400 forint, a II. rendű alperesnek 145.400 forint perköltséget.

A tényállás szerint az I. rendű felperes a jogosultja a 2010. ...-i elsőbbségű ... lajstromszámú „2011. kocsonyafesztivál” színes ábrás védjegynek, melynek oltalma a Nizzai Megállapodás szerinti 35. osztályban a reklámozás; kereskedelmi űgyletek; kereskedelmi adminisztráció; irodai munkák, a 41. osztályban a nevelés; szakmai képzés; szórakoztatás; sport- és kulturális tevékenységek, továbbá a 43. osztályban a vendéglátás (élelmezés), időleges szállásadás szolgáltatásokra terjed ki. A II. rendű felperes javára 2006. ...-i elsőbbséggel került lajstromozásra ... szám alatt a „Miskolci Tél-Kocsonyafesztivál” (helyesen: „Miskolci Tél-Kocsonyafesztivál”) ábrás védjegy, ami a 41. osztályba sorolt nevelés, szakmai képzés, szórakoztatás, sport- és kulturális tevékenységek; bálók szervezése, fogadások szervezése (szórakoztatás) szolgáltatásokra nyújt védelmet.

A felperesek 2000-től minden februárban M...on kocsonyafesztivált rendeztek, a II. rendű felperes és az I. rendű alperes között együttműködési megállapodás is volt a rendezvénnel kapcsolatban. 2014. január elején a felperesek tudomására jutott, hogy az alperesek február végére rendezvényt terveznek, amelyet az internetes és a nyomtatott sajtóban „kocsonyafesztivál”, illetőleg „kocsonyafarsang” névvel jelöltek. Az I. rendű alperes 2014. január 9. napján tartott sajtótájékoztatójára szóló meghívón többek között az is olvasható, hogy „K...!”. A peres felek között

vita alakult ki, mert a szokásos helyre az I. rendű alperes a felperesi területfoglalási kérelmet elutasította.

A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy 2014. január 9. és február 23. között az I. rendű alperes azzal, hogy döntést hozott a „kocsonyafesztivál” helyett a „kocsonyafarsang” megrendezéséről és megbízást adott az esemény megszervezésére bitorolja, a II. rendű alperes pedig azzal, hogy a megbízást elfogadva a rendezvényt megszervezte, szponzorokkal, kiállítókkal és résztvevőkkel szerződést kötött, bitorolta a védjegyeiket. Kérték az alpereseket a sérelmezett magatartás abbahagyására kötelezni és eltiltani a jövőbeni jogsértéstől. Az I. rendű alperestől elégtételadásra is igényt tartottak akként, hogy juttassa kifejezésre, hogy a perbeli védjegyek miatt „kocsonyafarsang” elnevezéssel nem tartható rendezvény.

Az I. rendű alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A „B... M... K...” elnevezésű rendezvény megtartását nem vitatta, de azzal védekezett, hogy annak szervezésében semmilyen formában nem vett részt, azt a II. rendű alperes rendezte, a logót is ő használta. Hivatkozott arra is, hogy a rendezvényen használt színes ábrás megjelölés elsősorban az eltérő ábrás kialakítás és a színvilág miatt nem téveszthető össze a felperesi védjegyekkel. Kifejtette, hogy védjegyjogosultságuk alapján a felperesek nem tilthatnak el másokat attól, hogy a szolgáltatás földrajzi eredetére, illetve fajtájára utaló jelzést használjanak.

A II. rendű alperes ugyancsak a kereset elutasítását kérte. Vitatta a védjegybitorlást, és hivatkozott a védjegyoltalom korlátjára. Előadta, hogy a felperesek saját „kocsonyafesztivál”-ukat végül 2014-ben nem rendezték meg.

Az elsőfokú bíróság a keresetet a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés b) pontjára, (3) bekezdésére, továbbá 15. § (1) bekezdés b) pontjára utalva nem találta alaposnak.

Igazoltnak látta, hogy a perbeli védjegyek a megadott szolgáltatási osztályokban a felperesek javára oltalom alatt állnak, mégis arra az álláspontra helyezkedett, hogy a becsatolt online és más médiában megjelent cikkek, meghívók és polgármesteri nyilatkozatok alkalmatlanok a jogsértés vagy az azzal közvetlenül fenyegető helyzet bizonyítására.

Kifejtette, hogy a felperesek a „kocsonyafarsang”, illetve „kocsonyafesztivál” szavak használatát sérelmezték, de a védjegyoltalom színes, ábrás megjelölésekre vonatkozik, melyekben szerepelnek ugyan a „miskolci”, „kocsonya” és „fesztivál” szóelemek, de ezek leíró jellege okán az összbenyomást az ábrás elemek is lényegesen befolyásolják. Az alperesi fesztiválon alkalmazott megjelölés pedig éppen szín- és formavilágában tér el a védjegyeiktől, és a megkülönböztető képességet ugyancsak befolyásoló „B...” szóelemmel egészül ki. Ezért a perbeli védjegyek és az alperesek részéről alkalmazott megjelölés elhatárolható egymástól.

Emellett a kifogásolt megjelölések a magyar nyelv szabályai szerint képzett jelzős szóösszetételek a rendezvény jellegét, a közismert „Pislog, mint a miskolci kocsonyában a béka” mondáshoz kapcsolódóan annak eredetét, valamint az év adott időszakának jellegzetes ételéhez, a kocsonyához kapcsolódó tematikát fejezik ki és e célból való használatukat a védjegyjogosultak a Vt. 15. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem tilthatják meg.

Az elsőfokú bíróság a védjegybitorlás szempontjából indifferens, versenyjogi kérdésnek tekintette azt, hogy a miskolci kocsonyafesztivál megrendezése kinek az ötlete volt, ki tette ismertté és a fogyasztók kinek a nevéhez kötik.

Rámutatott továbbá, hogy a „kocsonyafarsang” megrendezésének szándéka, ennek sajtótájékoztatón való közlése, valamint másnak a megrendezéssel való megbízása nem merítik ki a védjegybitorlás lehetséges használati cselekményeit. A II. rendű alperes befejezett cselekménye sem valósít meg védjegybitorlást, mert az eseményt olyan ábrás megjelölés alatt rendezte meg, amely tekintetében a kifejtettek szerint bitorlás nem állapítható meg.

Védjegyhasználati cselekmény, továbbá a megjelölés és a védjegyek összetéveszthetőségének hiánya, illetve a védjegyoltalom korlátja okán érdektelennek találta, hogy az alperesek által nyújtott szolgáltatás a védjegyek árujegyzékébe esik.

Az ítélet ellen a felperesek jelentettek be fellebbezést, amiben annak részbeni megváltoztatásával a jogsértés I. rendű alperessel szembeni megállapítását és a megjelölt jogkövetkezmények alkalmazását kérték.

A történeti tényállás ítéleti összefoglalását, kivéve, hogy végül is ők 2014-ben M...n nem tartották meg a rendezvényt, megfelelőnek tartották, sérelmezték viszont, hogy egyoldalú és helytelen következtetésre jutott a Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontja körében, mert ami az árujelzőkben azonos, illetve hasonló azt összetévesztésre alkalmatlannak tartotta és kizárólag az eltéréseket vette figyelembe. Az árujelzőkben azonosak a „miskolci” és „kocsonya” szavak, a „fesztivál” és „farsang” kifejezések pedig hasonlóak, a védjegy szöveges része mindössze a „téli” (helyesen: tél) szóval több ennél. A határozat az árujelzők eltérő szín- és formavilágára helyezi a hangsúlyt és zárja ki az összetéveszthetőséget, de érveik szerint a jelen esetben a szavak a döntők, mert az érdeklődőket nem a védjegy ábrás, hanem a szöveges része vonzza, mert ez ad eligazítást a számukra. Noha az ítélet szerint a szavak önmagukban nem alkalmasak a bitorlás megállapítására, azonban a védjegyek a szavak összességét tartalmazzák, amelyeknek így együttesen adott a megkülönböztető ereje. Emellett a teljes szöveg pontosan kifejezi a szolgáltatás lényegét. Mindebből következően már a szembeállított megjelölések összehasonlítása alapján is megállapítható a védjegybitorlás.

Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget a szolgáltatások azonosságának vagy hasonlóságának, holott a Vt. értelmében a védjegyeket és a védjegyekkel biztosított szolgáltatást kell összehasonlítani az alperesi megjelöléssel és az azzal biztosított szolgáltatással. E komplex összehasonlítás pedig nem hozhat más eredményt, mint az összetéveszthetőséget. Hivatkoztak rá, hogy a rendezvényt 2000 óta mindig februárban, vagyis farsang idején rendezték, miként az I. rendű alperes is tette azt. Az I. rendű alperes által tett nyilatkozatok, sajtó megjelenések rendre azt sugallták, hogy a hagyományos „kocsonyafesztivált” rendezi meg, vagyis tudatosan törekedett az összetéveszthetőségre, ami abban is megnyilvánult, hogy a rendezvény elhelyezésében, megtervezésében, megszervezésében ugyanazokat a módszereket alkalmazta, amiket a felperesi rendezvényeken résztvevők megszokhattak. E körben ismételt utaltak az elsőfokú eljárásban csatolt dokumentumokra. Álláspontjuk szerint az alperesek beleültek az általuk kitalált, kiformált, szellemileg és technikailag tökéletesített, védjeggyel védett kész helyzetbe, ami a városnak óriási reklámértéket és rendkívül jelentős hasznot hoz, és amit a több évtizedes civil tevékenység eredményezett. Újfent kitértek rá, hogy miként merült fel a fesztivál gondolata, illetve hogy alakult annak a sorsa 2014-ig.

A felperesek 2015. április 20. napján érkezett előkészítő iratukban bejelentették és igazolták, hogy 2014. ...-i elsőbbséggel az I. rendű felperes javára a „MISKOLCI KOCSONYA” szóösszetétel védjegyoltalmat nyert.

Az I. rendű alperes ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem támadta az elsőfokú bíróság II. rendű alperessel szembeni keresetet elutasító rendelkezését, ezért ebben a részében az ítélet jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntésével a másodfokú bíróság egyetértett. Az I. rendű alperes tekintetében a védjegybitorlás az adott esetben nem volt megállapítható, az alábbi - az elsőfokú bíróság indokolásától részben eltérő - okok miatt.

A határozat tényállási részében valóban nem szerepelt, hogy végül 2014-ben a felperesek nem tartották meg szokásos évi rendezvényüket, azonban a II. rendű alperes ellenkérelmének ismertetéséből ez az információ kitűnik, és a jogvita elbírálása szempontjából ez nem bírt jelentőséggel, ezért a megállapított tényállás kiegészítésére nem volt szükség.

A Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

A fellebbezés helyesen utalt rá, hogy az összetéveszthetőséget az ütköző árujelzők és az érintett áruk és szolgáltatások komplex összevetése alapján kell vizsgálni.

Az I. rendű felperes védjegye a „2011.” számot és a „kocsonyafesztivál” szót tartalmazza domináns elemként, ezeket baloldalon egy kalapot viselő béka vicces figurája egészíti ki, akként, hogy a teljes kompozíció zöld színű. A sérelmezett alperesi rendezvény hivatalos neve a „B... Miskolci Kocsonyafarsang” volt, és logója is ennek megfelelően lett kialakítva, amiből az utolsó szó hozható összefüggésbe a védjeggyel, annak okán, hogy a fesztivál és a farsang szavak lényegében azonos tartalommal rendelkeznek, hasonló asszociációt váltanak ki. Teljesen eltér ugyanakkor a színviláguk, mert a védjegy különböző árnyalatú zöld színeivel szemben a megjelölés a sárga, kék, fekete, fehér és piros színeket alkalmazza. Emellett nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a védjegyben található szám egyértelműen a 2011-es évre utal, a sérelmezett esemény pedig 2014-ben volt. A kifogásolt meghívó szövegében kétség kívül megjelenik a kocsonyafesztivál szóösszetétel is, azonban önmagában az esemény típusát, tárgyát pontosan és szabatosan körül író, szabályosan képzett nyelvi szerkezet használata az előbbieken részletezett eltérések okán nem fenyeget a fogyasztói összetévesztés veszélyével. A kocsonyafarsang szó hasonlósága, illetve a kocsonyafesztivál szó azonossága nem teszi a megjelölést az I. rendű felperes védjegyével összetéveszthetővé és az is osztható, hogy az ismert B... márkanév kellő támpontot biztosít a fogyasztónak a védjegytől való elhatárolásra.

A II. rendű felperes védjegye egyrészt figuratív elemekből áll, nevezetesen látható benne egy gőzölgő itallal, fagylaltkehellyel és süteménnyel megrakott, háromlábú asztal, tőle jobbra egy szék, balra pedig negyed körívben a „Miskolci Tél-Kocsonyafesztivál” szavak olvashatók. Ezzel azonosan a sérelmezett megjelölésben szerepel a „Miskolci” melléknév, ami egyértelműen a származás helyét jelöli és mint ilyen nem kifogásolható, valamint a „Kocsonyafarsang”, egyébként a magyar nyelv szókincsét nem képező, de szabályosan képzett, leginkább fantáziaszónak minősülő összetett szó, ami jelentéstartalmában alkalmas arra, hogy a védjegy „Kocsonyafesztivál” szavát adekvát módon helyettesítse és így hasonlósághoz vezessen. Ugyanakkor a megjelölés nem tartalmaz figuratív elemet, csupán a szavak vannak különféle színű keretben, egymás alá és fölé, eltoltan elhelyezve, ami az összehatást illetően nyilvánvalóan más benyomást tesz a fogyasztóra. Ennek következtében az árujelzők között lényegesen több az eltérés, mint a hasonlóság. A másodfokú bíróság ugyanakkor

nem osztotta azt az ítéleti érvelést, miszerint a miskolci, kocsonya és fesztivál szavak együttesen leírónak minősülnek, mert a védjegyek árujegyzékében megadott 35., 41. és 43. osztályok szolgáltatásai tükrében ez nem állapítható meg.

Az árujegyzékek és az alperesi magatartás összevetésére azonban - tekintettel arra, hogy a felperesek fellebbezésüket kizárólag az I. rendű alperessel szemben terjesztették elő - nincs szükség. Az elsőfokú bíróság ugyanis helytállóan állapította meg, hogy a védjegyhasználati cselekmények sorába nem illeszthető be az, hogy az I. rendű alperes döntéshozó szerve a városi gasztro-program megrendezését elhatározta, és annak megszervezésével a II. rendű alperest megbízta. A Vt. 12. § (3) bekezdése - nem kimerítő jelleggel - felsorolja a használat azon eseteit, amelyeket a védjegyjogosult megtilthat, amelyeknek gazdasági tevékenység körében kell megvalósulnia, védjegyjogilag releváns használati cselekménnyel. Az önkormányzati döntés és a végrehajtással kapcsolatos megbízás alapján nem állapítható meg, hogy az I. rendű alperes olyan elkövetési magatartást tanúsított volna, ami a védjegyjog által szankcionálható lenne, ezért a felperesek kereste nem foghatott helyt, megfelelően jutott elutasító döntésre az eljáró bíróság. Ennek folytán jelentőségüket veszítették a miskolci kocsonyafesztiválok létrehozásával, azok történetével, az ötlet kitalálásával kapcsolatos fellebbezési, döntően versenyjogban értékelhető érvek.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával - a fellebbezéssel nem érintett rendelkezés érintetlenül hagyása mellett - helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a felperesek kötelesek együttesen megfizetni az I. rendű alperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami 17.285 forint készkiadást és az áfával növelt ügyvédi munkadíjat foglalja magában, erről a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. és 4/A. §-ai alapján határozott.

Budapest, 2015. április 30.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: